

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішенням вченої ради Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
від 30 березня 2021 р., протокол № 8

Голова Вченої ради Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв

В.Г. Чернець

В.Г. Чернець

Введено в дію наказом ректора Національної
академії керівних кадрів культури і мистецтв
від 1 квітня 2021 р. № 24-Оа

Положення про творчий проєкт здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв

1. Загальні положення

Положення про творчий проєкт здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти (далі – Положення) Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв (далі – Академія) містить загальні методичні рекомендації до створення творчого проєкту та написання тексту його анотації. На його основі для кожної освітньої програми розробляються методичні рекомендації з урахуванням специфіки фахової підготовки здобувачів вищої освіти, які містять детальні вимоги та методичні рекомендації щодо підготовки творчого проєкту, а також змісту, структури, оформлення анотації та форми захисту (демонстрації), критерії їх оцінювання.

Положення розроблене відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положення про організацію освітнього процесу в Національній академії керівних кадрів культури і мистецтв, Положення про атестацію випускників Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв бакалаврського та магістерського освітніх рівнів.

2. Організація створення творчого проєкту

2.1. Творчий проєкт як складова випускової атестації здобувачів вищої освіти

Творчий проєкт – складова випускової атестації здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти. У творчому проєкті здобувач демонструє

здатність розв'язувати складні творчі задачі, пов'язані з виконавською інтерпретацією мистецьких творів. Публічна демонстрація творчого проєкту здійснюється у формі концертного виступу або вистави та захисту теоретичної роботи.

2.2. Мета та завдання творчого проєкту

Творчий проєкт – це самостійне індивідуальне завдання творчого та дослідницького характеру, яке виконується здобувачем на завершальному етапі фахової підготовки і є однією з форм виявлення теоретичних і практичних знань, умінь їх застосовувати для виконання конкретних творчих та наукових завдань. Основні вимоги до творчого мистецького проєкту визначаються стандартом вищої освіти за відповідною спеціальністю.

Творчий проєкт має бути актуальним, мати спрямування на вирішення практичних завдань майбутньої професійної діяльності, стимулювати у здобувача творчого пошуку нових пріоритетних художніх рішень, вимагати опрацювання спеціальної фахової літератури; поєднуватись з планами наукових досліджень керівника, кафедри, інших наукових підрозділів закладу; узагальнювати і розвивати творчі та науково-дослідницькі умінь здобувачів.

Виконання та демонстрація творчого проєкту має на меті:

- систематизацію, закріплення та поглиблення теоретичних знань і практичних навичок за відповідним напрямом підготовки, формування навичок застосування цих знань під час розв'язання конкретних творчих, наукових, науково-методичних задач;
- розвиток навичок самостійної творчої та науково-дослідної роботи;
- набуття досвіду з розробки, організації, виконання творчого проєкту, аналізу отриманих творчих результатів, набуття досвіду з прилюдного захисту аотації до творчого проєкту.

2.3. Порядок визначення та затвердження тематики творчих проєктів

Тематика творчих проєктів повинна відповідати професійним завданням, зафіксованим в освітній програмі. Тематичні напрями творчих проєктів щорічно розробляються випусковими кафедрами. Здобувач з допомогою керівника самостійно розробляє план творчого проєкту. План творчого проєкту затверджується на засіданні кафедри до початку переддипломної практики. Під час проходження практики здобувач розробляє детальний сценарій творчого проєкту та проводить репетиційний процес. Безпосередня демонстрація творчого проєкту може відбуватися або під час проходження переддипломної практики або протягом місяця після неї. У першому випадку остаточна назва творчого проєкту має бути затверджена наказом ректора до проходження переддипломної практики, у другому випадку затвердження назви відбувається після проходження практики, але не пізніше дати його публічної демонстрації. Зміна затверджених назв творчих проєктів не допускається.

2.4. Порядок призначення та затвердження керівників

Керівникам творчих проєктів призначають висококваліфікованих фахівців кафедри з числа професорів і доцентів. Керівник творчого проєкту:

- допомагає здобувачу розробити план творчого проєкту;
- знайомить здобувача з вимогами щодо практичної підготовки творчого проєкту та захисту теоретичної його частини (анотації);
- надає допомогу щодо організації часу здійснення творчого проєкту;
- рекомендує здобувачу необхідну літературу та джерела;
- регулярно надає консультації;
- слідує за ходом підготовки проєкта та написання анотації до нього, контролює своєчасне подання роботи до захисту в ЕК;
- надає допомогу здобувачу в підготовці проєкту та підготовці анотації до захисту;
- складає відгук на творчий проєкт.

2.5. Організаційні етапи підготовки творчого проєкту

Організаційно процес складається з таких етапів:

- *підготовчого*, який починається з розробки плану творчого проєкту та його сценарію;
- *основного*, який передбачає реалізацію творчого проєкту (публічну демонстрацію) з відеофіксацією та написання анотації, яка є теоретичним обґрунтуванням творчого проєкту;
- *оформлювального*, де остаточно оформлюється текст анотації;
- *підсумкового*, який включає отримання відгуку керівника та рецензії на творчий проєкт від кваліфікованого спеціаліста відповідного профілю, як правило, з іншої організації або установи; проведення попереднього захисту анотації на кафедрі, отримання рекомендації випускової кафедри про допуск до захисту, подання роботи до екзаменаційної комісії.

2.6. Контроль за виконанням творчого проєкту

Безпосередній контроль за виконанням творчого проєкту відповідно до термінів виконання здійснює науковий керівник. Інформація керівників про хід виконання здобувачем творчого проєкту та написання анотації до нього заслуховується на засіданнях кафедри. При цьому визначається, як здобувач справляється з роботою, які у нього виникли труднощі та яких заходів треба вжити для їх подолання. Кафедра має право не пізніше ніж за 20 днів до початку випускових екзаменів рекомендувати відсторонення здобувача від виконання роботи, якщо вона не буде виконана вчасно з причин його неорганізованості або недисциплінованості, що обов'язково фіксується в рішенні кафедри. Це є підставою для порушення клопотання про відрахування здобувача за невиконання навчального плану.

3. Вимоги до змісту творчого проєкту та анотації до нього

3.1. Вимоги до змісту творчого проєкту

Зміст творчого проєкту повинен відповідати стандартам вищої освіти. Проєкт має бути актуальним, оригінальним та виконаним на високому художньому рівні, він має продемонструвати здатність здобувача розв'язувати складні творчі задачі, пов'язані з виконавською інтерпретацією художніх творів. Анотація до творчого проєкту має містити його теоретичне обґрунтування.

3.2. Обсяги творчого проєкту та анотації до нього

Обсяги та вимоги до творчого проєкту та анотації визначаються випусковою кафедрою та затверджуються вченою радою інституту на початку навчального року.

Обсяг творчого проєкту становить 30-40 хвилин.

Обсяг анотації – 50-60 сторінок.

Список використаних джерел і додатки до обсягу не зараховуються.

3.3. Вимоги до структури анотації творчого проєкту

Обов'язковими структурними елементами анотації до творчого проєкту є:

Титульна сторінка роботи. Зразок титульної сторінки анотації творчого проєкту наведений у *додатку 1*.

Зміст. Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок вступу, усіх розділів, підрозділів та пунктів, висновків, списку використаних джерел, додатків.

Перелік умовних позначень, символів, одиниць і термінів. Такий перелік вводиться, якщо в роботі вжита специфічна термінологія, маловідомі скорочення, нові символи тощо. Перелік друкується двома колонками, у яких ліворуч за абеткою наводять скорочення, праворуч – їх детальну розшифровку. Якщо спеціальні терміни, символи, позначення і таке інше повторюється менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

Вступ включає актуальність теми, мету і завдання, об'єкт і предмет дослідження, практичне значення отриманих результатів, апробацію результатів. Обсяг вступу не повинен перевищувати 2–4 сторінки.

Актуальність теми. Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими вже підходами до розв'язання творчого завдання обґрунтовують актуальність та доцільність проєкту. Якщо робота виконується у системі досліджень кафедри (відділу, організації тощо), коротко визначається зв'язок вибраного напрямку із планами організації, галузевими, державними планами та програмами. Обов'язково потрібно чітко зазначити роль та місце автора у виконанні цих науково-дослідних завдань.

Мета і завдання дослідження. Автор повинен сформулювати мету роботи і завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Мета – це кінцевий науковий результат, якого прагне досягти автор роботи у

процесі обґрунтування творчого проєкту. Завдання – це конкретні шляхи, засоби досягнення поставленої мети.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, яке породжує проблемну ситуацію. **Предмет дослідження** міститься в межах об'єкта і становить його частину. Об'єкт і предмет співвідносяться як загальне і часткове. В об'єкті виокремлюється та його частина, яка й стане предметом дослідження. Саме на предмет спрямована увага автора, оскільки він має співвідноситися з назвою проєкту.

Практичне значення одержаних результатів. Автор має подати відомості про використання результатів роботи або рекомендації щодо їх використання із зазначенням певної галузі, теоретичного або практичного навчального курсу; висвітлити практичне застосування отриманих результатів або рекомендації щодо їх використання. Стисло наводиться інформація про впровадження результатів дослідження із зазначенням організацій, в яких здійснена реалізація, форми реалізації.

Апробація результатів та публікації. Якщо автор брав участь у науково-творчих конференціях, семінарах із оголошенням результатів своєї роботи та має цьому підтвердження (опубліковані тези, статті або програму конференції за темою роботи), то слід зазначити їх назву, рік та місце проведення, а також вказати публікації із теми дослідження.

Основна частина. Складається з розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів. Структура основної частини роботи повинна розкривати реалізацію завдань анотації творчого проєкту. У теоретичному розділі обґрунтовуються теоретичні підвалини творчого проєкту. У практичній автор описує складові творчого проєкту та способи їх реалізації. Головні вимоги до викладу результатів – точність, чіткість, стислість.

Кожний розділ починають з нової сторінки. У кінці кожного розділу формулюються висновки із стислим викладенням наведених у розділі результатів. Основні розділи повинні мати бібліографічні посилання на літературу, що дозволяє аналізувати власні дані та порівнювати їх з даними інших літературних джерел.

Висновки повинні містити чіткий виклад найбільш важливих результатів дослідження з пропозиціями та побажаннями щодо подальшого дослідження певної теми. Висновки подаються як окремі лаконічні положення чи методичні рекомендації. Їх головна мета – підсумки проведеної роботи. Важливо, щоб сформульовані висновки відповідали поставленим завданням. У висновках необхідно зазначити не тільки позитивне, що вдалося виявити в результаті вивчення теми, але й хиби та проблеми, а також конкретні рекомендації щодо їх усунення.

Список використаних джерел. Упорядкування матеріалу у списку використаних джерел може відбуватись за алфавітом, за порядком згадування, за видом джерела. Кількість використаних джерел, зазвичай, може бути не менше 50 у роботі магістерського освітнього рівня. Бібліографічний опис джерел та літератури складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної

або видавничої справи. Приклади оформлення списку використаних джерел наведені у *додатку 2*.

Додатки. За необхідності до додатків доцільно включити допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи (інструкції, методики, опис алгоритмів дій, конспекти заходів тощо); ілюстрації допоміжного характеру (таблиці, діаграми, схеми, графіки, карти, репродукції картин, ілюстрації до творів тощо); формули і розрахунки, зразки анкет, тестів, опитувальних листів та ін. На кожний додаток повинно бути посилання в тексті.

4. Вимоги до оформлення анотацій творчих проєктів

4.1. Загальні вимоги до оформлення анотацій творчих проєктів

Анотація до творчого проєкту друкується на аркушах білого паперу формату А4 (210x297 мм). **Основний текст** роботи друкується з одного боку аркуша через 1,5 комп'ютерних інтервали шрифтом Times New Roman, розмір шрифту – 14. Абзацний відступ – 1,25 мм. Текст необхідно друкувати, залишаючи береги таких розмірів: лівий – 30 мм, верхній, нижній – 20 мм, правий – 10 мм. У тексті документа необхідно дотримуватись рівномірної щільності, контрастності та чіткості зображення впродовж усього документа.

Помилки, описки та графічні неточності допускається виправляти підчищенням або зафарбуванням білою фарбою і нанесенням на тому ж місці виправленого тексту (графіки) машинописним способом або від руки. Виправлення повинно бути чорного кольору.

Робота подається до захисту у переплетеному вигляді.

Текст анотації творчого проєкту повинен бути стислий, точний та логічно послідовний. Текст викладають, дотримуючись норм чинного українського правопису, використовуючи стиль ділового мовлення, необхідний для службових документів. Потрібно користуватися усталеною лексикою, наявною в академічних словниках, дотримуватися прийнятої наукової термінології, умовних символів та скорочень, уникати діалектизмів, засобів художньої літератури, нових іншомовних запозичень тощо.

4.2. Оформлення розділів (підрозділів)

Текст основної частини поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти. Заголовки структурних частин «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з кількох речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу.

Кожна структурна частина роботи починається з нової сторінки (крім назв підрозділів і пунктів у межах розділу).

Не допускається розташування назв розділів, підрозділів, а також пунктів і підпунктів у нижній частині сторінки, якщо після неї міститься лише один рядок тексту.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3–4 інтервалам.

4.3. Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою анотації творчого проекту є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Такі структурні частини анотації, як «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» не мають порядкового номера. Інші розділи, підрозділи, пункти, підпункти нумерують арабськими цифрами. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу й порядкового номера підрозділу, відокремленого крапкою. Після номера підрозділу (підпункту) ставлять крапку (наприклад: 1.1.; 1.3.; 1.2.4.). Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. У кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту.

Всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини, нумерують звичайно. Рисунки і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок документа.

4.4. Вимоги до оформлення ілюстрацій, таблиць, формул та додатків

Ілюстрації (креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, фотознімки) потрібно розташовувати безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації повинні бути посилання у тексті.

Якщо ілюстрації створені не автором роботи, необхідно зробити певні посилання, дотримуючись вимог чинного законодавства щодо авторських прав.

Креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, які містяться у тексті, повинні відповідати вимогам стандартів.

Ілюстрації повинні мати назву, яку розташовують безпосередньо під зображенням. За необхідності під ілюстрацією розміщують пояснювальні дані. Ілюстрації позначаються словом «Рисунок...», яке разом із назвою ілюстрації розташовують після пояснювальних даних. Наприклад: «Рисунок 4.2. Схема розміщення...» або «Рис. 4.2. Схема розміщення...». Ілюстрації потрібно

нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою, наприклад, другий рисунок третього розділу позначається як «Рисунок 3.2» або «Рис. 3.2».

Посилання на ілюстрації роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад, «Рис. 1.2».

Таблиці. Цифровий матеріал здебільшого оформлюють у вигляді таблиць. Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці повинні бути посилання у тексті.

Таблиці потрібно нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу (за винятком додатків). Номер таблиці складається з номера розділу й порядкового номера таблиці, відокремлених крапкою. Наприклад: друга таблиця третього розділу позначається як «Таблиця 3.2».

Слово «Таблиця» вказують один раз праворуч над першою частиною таблиці. Якщо таблиця переходить на наступну сторінку, то над іншими частинами пишуть «Продовження таблиці» із зазначенням номера.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють.

Заголовки таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони становлять одне речення із заголовком. Підзаголовки, які мають самостійне значення, пишуть з великої літери. У кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки й підзаголовки граф зазначають в однині.

Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на інший аркуш. При перенесенні таблиці на інший аркуш (сторінку) назву вміщують тільки над її першою частиною. Таблицю з великою кількістю граф можна ділити на частини і розміщувати одну частину під іншою в межах одної сторінки. Якщо рядки або графи таблиці виходять за формат сторінки, то в першому випадку в кожній частині таблиці повторюють її головку, в другому випадку – боковик.

На всі таблиці повинні бути посилання в тексті, при цьому слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, наприклад: «...у табл. 1.» У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочено слово «дивись», наприклад: «див. табл. 1.3».

У додатках розміщують матеріал, який не може бути послідовно розташований в основній частині через великий обсяг, суто технічний характер або внаслідок неможливості способу відтворення (викладений на папері іншого формату). У додатки можуть бути внесені окремі ілюстрації, таблиці, схеми тощо.

Додатки потрібно оформлювати як продовження рукопису на подальших сторінках, розташовуючи відповідно до появи посилань на них у тексті. Додатки повинні мати спільну з рукописом наскрізну нумерацію сторінок.

Додатки позначають послідовно арабськими цифрами. Наприклад: Додаток 1; Додаток 2. Якщо у тексті один додаток, то він позначається як Додаток.

Ілюстрації, таблиці, формули та рівняння, що є у тексті додатків, нумерують у межах кожного додатка.

4.5. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

При написанні анотації до творчого проєкту здобувач повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати з яких наводяться в дослідженні. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися потрібно на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання. Посилання подаються у тексті роботи у квадратних дужках – [14, с. 20], де перша цифра – номер джерела у списку літератури, а друга – номер сторінки.

Запозичені висловлювання обов'язково беруть у лапки (оформлювати у вигляді цитати) та посилатися на першоджерело. Порушення цих вимог може призвести до кваліфікації дій автора як плагіату й до недопущення роботи до захисту.

Приклад:

Цитата в тексті: «... незважаючи на пріоритетне значення мовних каналів зв'язку між діловими партнерами, ні в якому разі не можна ігнорувати інші канали передачі інформації [13, с. 29]».

Відповідний опис у переліку посилань:

Шкляр В. Елементал: [роман]. Львів : Кальварія, 2005. 196, [1] с. (Першотвір).

Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст. Пряме цитування конкретного джерела не повинно перевищувати 1–2 абзаців. Кількість прямих цитат на одній сторінці роботи не повинна перевищувати 2–3. Не потрібно подавати цитати у висновках.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, які викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинне бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні не допускається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами) потрібно бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

- д) цитування не повинно бути ні надмірним, ні недостатнім;
- е) якщо автор роботи виділяє деякі слова, то робиться відповідне застереження, наприклад: (курсив наш. – В.М.), (підкреслено мною. – В.М.), (розрядка моя. – В.М.).

5. Підготовка, порядок та процедура захисту творчого проєкту

5.1. Попередній захист творчого проєкту

Творчий проєкт проходить попередній захист на засіданні відповідної кафедри за встановленим графіком, але не пізніше як за три тижні до захисту. На попередній захист здобувач повинен подати надрукований та перевірений керівником текст роботи. При поданні на кафедру письмової роботи здобувачі усіх форм навчання, письмові роботи яких підлягають перевірці на унікальність відповідно до «Положення про запобігання і виявлення академічного плагіату», заповнюють і підписують заяву за встановленою формою. Приклад заяви щодо самостійності виконання письмової роботи наведено у **додатку 3**.

Захист проводиться на засіданні кафедри за обов'язкової присутності завідувача кафедри та керівника та передбачає такі процедурні етапи:

- виступ автора творчого проєкту з повідомленнями про основні положення роботи з демонстрацією фрагментів відеозапису;
- детальні відповіді здобувача на усні та письмові запитання викладачів кафедри щодо змісту й суті роботи;
- виступ керівника про якість виконання роботи, про можливість допуску роботи до захисту перед екзаменаційною комісією. Кафедра робить висновок про готовність роботи до захисту перед екзаменаційною комісією, встановлює час роботи над зауваженнями та термін подачі роботи, оформленої згідно з вимогами, на кафедру. Висновок-витяг із засідання кафедри є підставою для допуску роботи до захисту перед екзаменаційною комісією.

Подання голові екзаменаційної комісії щодо захисту випускної роботи наведено у **додатку 4**.

На цьому ж засіданні кафедри затверджуються рецензенти анотації творчого проєкту.

5.2. Рецензування творчого проєкту

Рецензування творчих проєктів (анотацій) проводять висококваліфіковані спеціалісти наукових і творчих організацій, викладачі, які є фахівцями з певної спеціальності та, як правило, працюють в інших закладах вищої освіти. Склад рецензентів затверджує директор інституту за поданням завідувача випускової кафедри. Рецензент не повинен бути співробітником кафедри, проєкти якої він рецензує. Не дозволяється також призначення керівників творчих проєктів для взаємного рецензування робіт.

Рецензія має бути об'єктивною, відображати як позитивні, так і негативні сторони роботи й містити оцінку за прийнятою шкалою оцінювання знань здобувачів. Особливу увагу в ній потрібно звернути на:

- актуальність проєкту;

- вміння застосовувати теоретичні знання для вирішення конкретних практичних завдань;

- наявність у роботі особистих пропозицій і рекомендацій, їх новизну, перспективність, практичну цінність;

- достовірність результатів і обґрунтованість висновків роботи;

- стиль викладу й оформлення роботи;

- недоліки роботи.

Рецензія не повинна дублювати відгук керівника, тому що відгук керівника – це в основному характеристика професійних якостей випускника та його роботи в процесі проектування, а рецензія – це характеристика якості безпосередньо тексту роботи. Рецензія повинна містити рекомендовану оцінку роботи («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач має право заздалегідь ознайомитися із текстом рецензії.

Негативна рецензія не є підставою для відхилення роботи від її захисту.

5.3. Підготовка анотацій творчого проєкту до захисту

Не пізніше як за місяць до захисту здобувач подає на відповідну кафедру для реєстрації:

- відеозвіт творчого проєкту з анотацією до нього;

- письмову рецензію на анотацію з рекомендованою оцінкою.

5.4. Захист творчого проєкту

На захист творчого проєкту в екзаменаційній комісії подають:

- зброшурований примірник анотації з електронним носієм, що містить відеозапис творчого проєкту, з поданням голові екзаменаційної комісії щодо захисту цієї роботи (містить довідку про успішність, висновок наукового керівника з характеристикою діяльності випускника під час виконання ним творчого проєкту, висновок кафедри про творчий проєкт);

- письмову рецензію на творчий проєкт із зазначенням рекомендованої оцінки;

- висновок про рівень унікальності твору відповідно до «Положення про запобігання і виявлення академічного плагіату» наведено *у додатку 4*;

- зведену відомість про виконання здобувачем навчального плану і одержані ним оцінки з теоретичних дисциплін, курсових робіт (проєктів) та виробничих практик, підписану директором інституту.

Крім цього, до екзаменаційної комісії до захисту мають бути подані опубліковані статті або тези за темою роботи, у яких автор брав участь.

Захист проводиться на відкритому засіданні екзаменаційної комісії. На захисті можуть бути присутні і брати участь в обговоренні всі бажаючі, не порушуючи порядку й процедури захисту.

Процедура захисту включає:

- доповідь здобувача про зміст роботи з демонстрацією фрагментів відеозапису творчого проєкту;

- запитання до автора;

- відповіді здобувачів на запитання членів екзаменаційної комісії та осіб, присутніх на засіданні екзаменаційної комісії;
- оголошення відгуку керівника та рецензента;
- заключне слово здобувача;
- рішення комісії про оцінку роботи.

Оцінка за результатами захисту творчого проекту виставляється після закритого її обговорення у екзаменаційній комісії, фіксується в протоколі екзаменаційної комісії та оголошується її головою на відкритому засіданні.

Тривалість захисту одного проекту не повинна перевищувати 30 хвилин.

5.5. Оцінювання творчого проекту

Оцінювання результатів захисту творчого проекту здійснюється у порядку, передбаченому прийнятою в Академії системою контролю знань за 100-бальною шкалою з переведенням у шкалу ECTS:

Оцінка за шкалою НАКККіМ (бали)	Оцінка за чотирибальною шкалою	Оцінка за шкалою ЕКТС
90-100	Відмінно	A
82-89	Добре	B
74-81		C
64-73	Задовільно	D
60-63		E
35-59	Незадовільно	FX
1-34		F

Рішення екзаменаційної комісії про оцінку творчого проекту приймається на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням більшістю голосів членів комісії, які брали участь у її засіданні. За однакової кількості голосів голос голови екзаменаційної комісії є вирішальним. При визначенні оцінки роботи повинна бути врахована думка рецензента, виступ здобувача під час захисту своєї роботи, його відповіді на зауваження рецензента та на запитання членів екзаменаційної комісії. Повторний захист метою підвищення оцінки не дозволяється.

У випадках, коли захист відповідає вимогам рівня випускної атестації, екзаменаційна комісія ухвалює рішення про те, що здобувач є неатестованим, про що здійснюється відповідний запис у протоколі засідання комісії. Повторний захист дозволяється протягом трьох років після закінчення Академії, але не раніше, як під час наступної випускної атестації.

Здобувач, який отримав незадовільну оцінку, відрховується з Академії. Йому видається академічна довідка встановленого зразка.

6. Порядок зберігання анотацій до творчих проєктів

У десятиденний термін після закінчення роботи екзаменаційної комісії секретарі екзаменаційних комісій готують акт про передачу анотацій до Наукової бібліотеки Академії. Акт передачі підписують завідувач кафедри, директор інституту та директор Наукової бібліотеки. Надалі примірники вказаного акту зберігаються на випусковій кафедрі та в Науковій бібліотеці.

Відповідальні особи на кафедрах забезпечують розміщення анотацій в електронному фонді Академії.

Анотації зберігаються в Науковій бібліотеці Академії упродовж термінів, визначених Переліком типових документів, що створюються під час діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, інших установ, підприємств та організацій, із зазначенням строків зберігання документів, затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 12 квітня 2012 р. № 578/5.

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ
ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

Кафедра _____

Анотація до творчого проєкту
«_____»
на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр»

Виконав(ла) здобувач(ка)
вищої освіти _____ курсу
групи _____
спеціальності _____
(код) (назва)

(ПІБ здобувача)

Керівник:

(науковий ступінь керівника)

(ПІБ керівника)

Рецензент:

(науковий ступінь рецензента)

(ПІБ рецензента)

Допустити до захисту
Протокол засідання кафедри
від «___» _____ 20__ р. №___

Завідувач кафедри _____
(_____) _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Книги

Один автор

Афоніна О. С. Коди культури і «подвійне кодування» в мистецтві : монографія. Київ : НАКККіМ, 2017. 314 с.

Зубавіна І. Б. Кінематограф незалежної України: тенденції, фільми, постаті / ІПСМ АМУ. Київ : Фенікс, 2007. 296 с.; іл.

Два автора

Корній Л., Сюта Б. Українська музична культура. Погляд крізь віки : монографія. Київ : Музична Україна, 2014. 592 с.

Три автора

Хорошун Б. І. Язвінська О. М., Серова О. Ю. Українська та зарубіжна культура : навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. і допов. Київ : НТУ, 2010. 464 с.

Чотири автори

Історія світової та української культури : підручник / В. А. Греченко, І. В. Чорний, В. А. Кушнерук, В. А. Режко. Київ : Літера, 2000. 464 с.

Культурна спадщина людства : збереження та використання : навч. посіб. / В. І. Акуленко та ін. ; за ред. І. П. Магазинщикової. Львів, 2002. 160 с.

П'ять і більше авторів

Українська та зарубіжна культура : навч. посіб. / М. М. Закович та ін. Київ : Знання, КОО, 2000. 622 с.

Колективний автор

Лекції з історії світової та вітчизняної культури : навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. і доп. / за ред.: А. В. Яртися, В. П. Мельника. Львів : Світ, 2005. 568 с.

Нариси з історії українського дизайну ХХ століття : зб. ст. / ІПСМ НАМ України ; за заг. ред. М. І. Яковлева ; редкол. : В. Д. Сидоренко (гол.), А. О. Пучков, О. В. Сіткарьова та ін. Київ : Фенікс, 2012. 256 с.; іл.

Багатотомне видання

Яворницький Д. І. Історія запорозьких козаків : у 3-х т. / редкол.: П. С. Сохань (гол.) та ін. Київ : Наук. думка, 1990–1991. Т. 1. 592 с.

Історія України : у 2-х т. Т. 1: До середини XVII ст. / Н. Д. Полонська-Василенко ; голов. ред. С. Головка. 4-е вид., стер. Київ : Либідь, 2002. 588 с.

Автор і перекладач

Платон. Держава / Платон ; пер. з давньогрец. Д. Коваль. Київ : Основи, 2000. 355 с.

Частина видання

Розділ книги

Зосім О. Л. Українська духовна пісенність кінця XIX – початку XXI століття: основні тенденції розвитку. *Історія, теорія та практика сучасної гуманітаристики* : колективна монографія. Мелітополь : Видавничо-поліграфічний центр «Люкс», 2016. С. 190–206.

Тези доповідей, матеріали конференцій

Дьяченко В. В. Визначення творчої діяльності звукорежисера. *Культурно-мистецьке середовище: творчість та технології* : зб. матеріалів доп. учасн. VIII Міжнар. наук.-творч. конф., 16 квіт. 2015 р. Київ : НАКККіМ, 2013. С. 135–137.

Сидоровська Є. А. Міжкультурний потенціал вітчизняних культурно-дозвіллевих практик (на прикладі театру-студії імпровізації «Чорний квадрат»). *Економіка і культура України в світових глобалізаційних процесах: позиціонування і реалії* : III Міжнар. наук.-практ. конф., 21–22 берез. 2018 р. : тези доп. / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Київ. ун-т культури, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ, 2018. Ч. 1. С. 183–184.

Статті з продовжуваних і періодичних видань

Довгопол Н. О. Танець у контексті української культури XVI–XVII сторіч. *Мистецтвознавчі записки* : зб. наук. праць. 2012. Вип. 21. С. 160–166.

Шалапа С. В. Нова стилістика в мистецтві хореографії: початок XX століття. *Культура і сучасність* : альманах. Київ : НАКККіМ, 2017. № 1. С. 163–168.

Кравченко О. В. Культурна політика в Україні за часів незалежності. Дискурс публічної політики. *Культура України* : зб. наук. праць / Харк. держ. акад. культури ; відп. ред. В. М. Шейко. Харків : ХДАК, 2010. Вип. 29. С. 47–57.

Ahearne J. Cultural policy explicit and implicit: a distinction and some uses. *International Journal of Cultural Policy*. 2009. 15(2). May. P. 141–153.

Електронні ресурси

Книги

Бокань В., Польовий Л. Історія культури України : навч. посіб. Київ : МАУП, 2002. 256 с. URL: http://elcat.pnpu.edu.ua/docs/gp_07.pdf (дата звернення: 10.11.2020).

Попович М. Нарис історії культури України. Київ, 1998. URL: <http://litorys.org.ua/porovuch/narys.htm> (дата звернення: 10.11.2020).

Законодавчі документи

Про внесення змін до Закону України «Про культуру» щодо визначення поняття «креативні індустрії» : Закон України. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2018, № 34, ст. 257. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2458-19/paran6/#n6> (дата звернення: 10.10.2020).

Періодичні видання

Ручка А. Культурний потенціал сучасного українського соціуму: стан та особливості реалізації. *Бібліотечна планета*. 2010. № 3. С. 22–25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bp_2010_3_7 (дата звернення: 10.10.2020).

Colletta L. Political Satire and Postmodern Irony in the Age of Stephen Colbert and Jon Stewart. *Journal of Popular Culture*. 2009. Vol. 42, № 5. P. 856–874.

DOI: 10.1111/j.1540-5931.2009.00711.x.

Сторінки з веб-сайтів

Дерега В. В. Культурна глобалізація та принципи сучасної культурної політики. *Соціальна і гуманітарна політика*. URL: <https://buklib.net/books/35857/> (дата звернення: 10.10.2020).

Багатозначність поняття культури. Освіта.UA : веб-сайт. URL: <http://osvita.ua/vnz/reports/culture/10204/> (дата звернення: 10.10.2020).

Інші документи

Законодавчі і нормативні документи (інструкції, накази)

Конституція України : станом на 1 верес. 2016 р. / Верховна Рада України. Харків : Право, 2016. 82 с.

Про премії за досягнення у сфері культури і мистецтва : Постанова Кабінету міністрів України від 23.11.2016 № 841. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/249520532> (дата звернення: 10.10.2020).

Про затвердження Порядку забезпечення доступу вищих навчальних закладів і наукових установ, що знаходяться у сфері управління Міністерства освіти і науки України, до електронних наукових баз даних : наказ М-ва освіти і науки України від 02.08.2017 № 1110. *Вища школа*. 2017. № 7. С. 106–107.

Стандарти

ДСТУ ISO 9001: 2001. Системи управління якістю. Чинний від 2001-06-27. Київ, 2001. 24 с. (Інформація та документація).

Дизайн і ергономіка. Терміни та визначення основних понять. Чинний від 2014-01-01. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. III, 57 с.

ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. Уведено вперше ; чинний від 2016-07-01. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с.

Патенти

Трансформоване крісло : пат. 77937 Україна : МПК А01D 41/02, А01D 41/04, А01D 45/02. № а 2011 09436 ; заявл. 05.08.2015 ; опубл. 11.03.2016, Бюл. № 5.

Авторські свідоцтва

А. с. 1417856 Україна, МКН А01F15/00. Концептуальна розробка дизайн-архітектурного рішення експозиції виставки України на ЕКСПО-2000 (Експозиція виставки України) / В.В. Сьомкін ; № 4185516 ; заявл. 22.01.99 ; опубл. 23.08.99, Бюл. № 35.

Дисертації, автореферати дисертацій

Денисюк Ж. З. Постфольклор комунікативних інтернет-практик у функціонуванні аксіосфери суспільства : автореф. ... д-ра культурол. : 26.00.01. Київ, 2018. 40 с.

Денисюк Ж. З. Постфольклор комунікативних інтернет-практик у функціонуванні аксіосфери суспільства : дис. ... д-ра культурол. : 26.00.01. Київ, 2018. 454 с.

Препринти

Єдлінська У. Граматика в словнику староукраїнської мови XIV–XV ст. : препринт. URL: <http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/2687> (дата звернення: 10.10.2020).

Головащенко С. Київська традиція дослідження Святого Письма: європейський контекст і національні архетипи релігійно-культурного самоусвідомлення: препринт. URL: <http://ekmair.ukma.edu.ua/handle/123456789/11722> (дата звернення: 10.10.2020).

ЗАЯВА

щодо самостійності виконання письмової роботи

Я, _____ здобувач вищої освіти

(ПІБ)

(вказати спеціальність та кафедру) заявляю, що моя письмова робота на здобуття ступеня вищої освіти магістр _____

_____ (назва роботи)

представлена у екзаменаційну комісію для публічного захисту, виконана самостійно і в ній не міститься елементів плагіату.

Всі запозичення з друкованих та електронних джерел, а також із захищених раніше дипломних робіт, кандидатських і докторських дисертацій мають відповідні посилання.

Я ознайомлений(а) з діючим Положенням про запобігання і виявлення академічного плагіату. Згідно з яким виявлення плагіату є підставою для відмови в допуску письмової роботи до захисту та застосування дисциплінарних заходів.

Дата

Підпис

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

Подання

голові екзаменаційної комісії щодо захисту творчого проєкту

Направляється здобувач _____ до захисту
(прізвище ініціали)
творчого проєкту _____
за спеціальністю _____
освітньою програмою _____
(назва)

Робота і рецензія додаються.

Директор інституту _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Завідувач кафедри _____
(прізвище, ініціали, підпис)

Довідка про успішність

_____ за період навчання в Академії, в інституті
(прізвище та ініціали здобувача)
_____ з 20__ року по 20__ рік повністю виконав
навчальний план за освітньою програмою з таким розподілом оцінок за:
національною шкалою: відмінно _____%, добре _____%, задовільно _____%;
шкалою ECTS: A _____%, B _____%, C _____%, D _____%, E _____%.

Методист інституту _____
(підпис)

(прізвище та ініціали)

Висновок керівника творчого проєкту

Здобувач(ка) _____

Керівник творчого проєкту _____

(підпис)

« ____ » _____ 20__ р.

Висновок кафедри про творчий проєкт

Творчий проєкт розглянуто.

Здобувач (ка) _____

(прізвище та ініціали)

допускається до захисту творчого проєкту в екзаменаційні комісії.

Завідувач кафедри _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

« ____ » _____ 20__ р.

Висновок
про рівень унікальності твору

Відповідно до даних програми _____

файл « _____

_____»,

автор(и): _____

містить _____ авторського тексту.

Перевірку здійснив _____

(підпис)

(ПБ)

Дата